

Bibl. Critic.
Angl. tom. II.
p. 2017.

men eius? et quod nomen filii eius? si nouisti. Multa, et ea plane diuina, summa, atque egregia sunt, quae his verbis continentur, digna quidem prolixiori, quam nostri circuli patiuntur, commentatione. Clarissime affirmat sanctus vates pluralitatem personarum in diuina essentia, maxime Patris et filii in hac existentiam, ut miremur, contra incredulos Iudeos hoc effatum saepius, ac fieri solet, non vrgeri. Etsi enim misera et caeca plebs, more solito, effugia quaerat, tamen, iudice CLARIO, nihil afferat, quod neruos habeat. Homini Christiano dubium est nullum, Agurem, mysterii sanctissimae Triados concium, loqui de DEO, qui filium genuit, qui ab hac filii generatione aeterna nomen Patris habet. Etenim credentes, tempore veteris instrumenti, non latuisse patrem Deum, hoc Aguris eloquium satis superque comprobat, quicquid etiam Zinzendorfius comes ogganniat. Sed missis his et aliis, ad vnum hoc, quod de constitutione finium terrae nunc profert, attendamus. *Quis constituit omnes fines terrae?* בְּלִי קָוִים אֶרְצֵי אַבְשִׁי אֶרְצֵי AQVILA et SYMMACHVS: τις εστιν πάντα τα περιτα της γης. VVLGATA: quis fuscitauit terminos terrae. IVNIVS et TREMELLIVS: quis stabiliuit ullos terrae fines. Quae de finibus terrae alibi disputari solent, num, scilicet, ex erronea vulgi opinione, an κατ' οψιν, a sacris scriptoribus nominentur, huius loci non est, vt copiose dispiciamus. Sufficit, constitutionem finium terrae, respicere opus creationis, ipsamque creationem, per μοδυναμαν, indicare. Crea-re, et fines terrae ponere, aequipollent. Quod Agur dicit, *constituere fines terrae*, Esaias propheta nominat, *creare fines terrae*: בָּזֹא קָצֹת הָאָרֶץ, Esa. XL, 28. Laudatur itaque ab Agure, et tanquam stupendum opus celebratur determinatio finium terrae, omnem captum hominis longissime